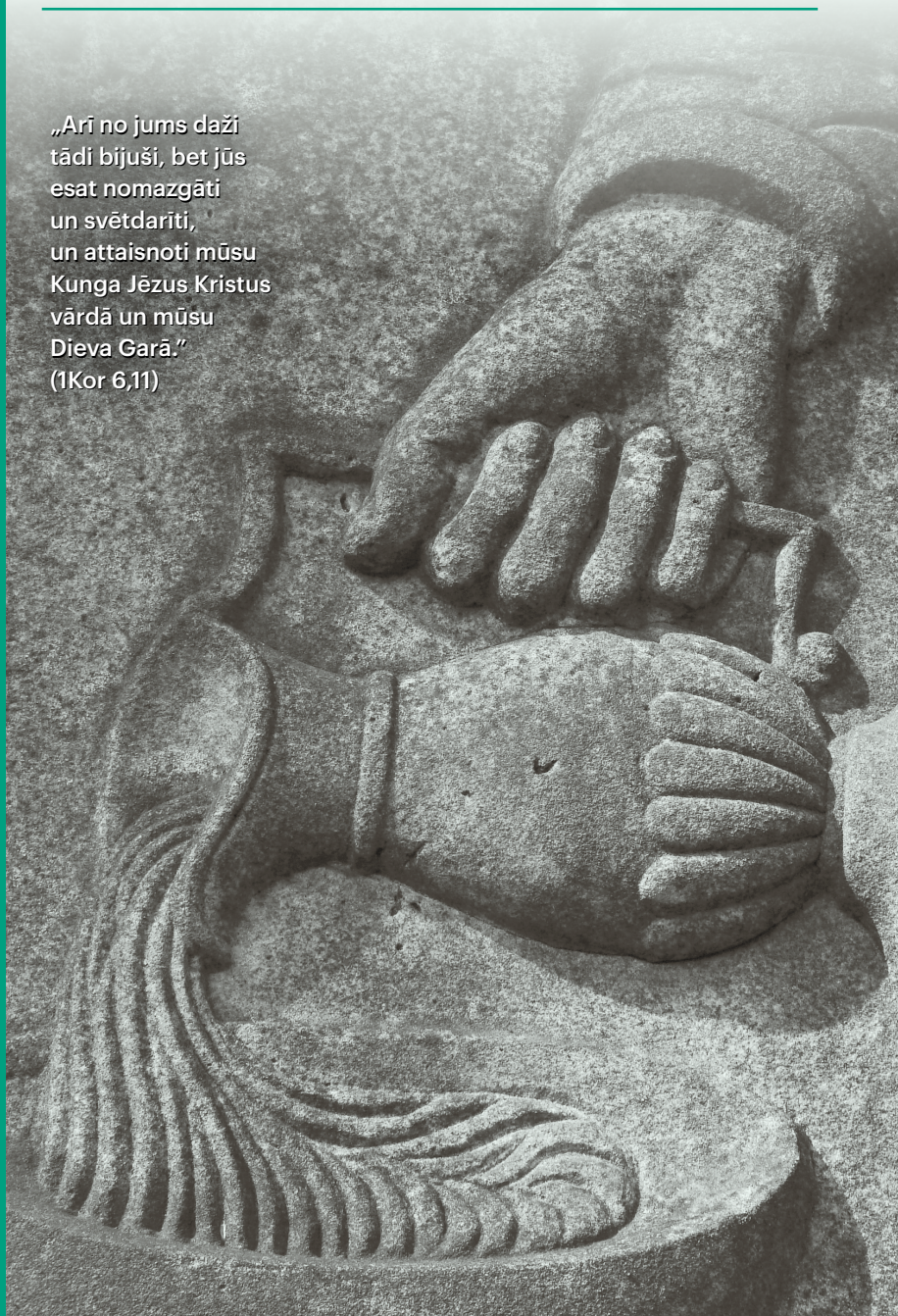

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines,
Ērgļu, Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas,
Madonas, Pļaviņu Romas katoļu draudžu –
izdevums

2020
Marts

„Arī no jums daži
tādī bijuši, bet jūs
esat nomazgāti
un svētdarīti,
un attaisnoti mūsu
Kunga Jēzus Kristus
vārdā un mūsu
Dieva Garā.”
(1Kor 6,11)

Kāpt kalnā

CAUR GAVĒŅA LAIKU AR DIEVA VĀRDU

Dārgie lasītāji! Marta mēnesī izdīvojam gavēņa laiku, lai labi sagatavotos Kristus augšāmcelšanās svētkiem. Tas ir svētīgs laiks, kurā savas dvēseles cenšamies sagatavot Lieldienu noslēpumam. Baznīca mūs īpaši atbalsta ar Svēto Rakstu tekstiem liturģijā, lai mūsu ceļu pie Dieva padarītu skaidrāku un gaišāku.

Kā katru gadu, gavēņa laiku iesākām ar Pelnu trešdienu. Dieva vārds mūs ielūdza pievērsties īstam gavēnim – pravietis Joels saka: „Plēsiet savas sirdis, nevis drēbes”. Tas nozīmē, ka gavēnim jābūt ne tikai

ārēji izpaustam, tam jānāk no sirds, no cilvēka dziļumiem. Jēzus evaņģēlijā mūs aicina praktizēt trīs galvenās gavēņa aktivitātes: lūgšanu, žēlsirdības darbus un gavēni. Turklāt nevis ārēji, cilvēku priekšā, bet slepenībā, jo mūsu Tēvs, kas ir debesis, redz arī slepenībā. Protams, ir ļoti patīkami saņemt atzinību vai piedzīvot, ka kādam esam par paraugu, bet tas var kārdināt uz lepnību. Ja esam patiesi godīgi, bieži pamanām, ka it kā nemanāmi starp vārdiem atgādinām citiem par savu gavēni.

Gavēņa 1. svētdienā tradicionāli uzmanības centrā ir Jēzus kārdināšana. Šo tekstu labi pazīstam. Ļaunais gars, kā vienmēr, sīt pa vājo vietu – zina, ka Jēzus ir izsalcis un piedāvā ātri atrisināt problēmu – lai ar savu dievišķo spēku Viņš pārveido akmeni par maizi un tālāk nemo kāš. Bet Jēzus, pieņemot mūsu cilvēcisko dabu, pieņem arī to, kas ir nepatīkams. Ar vārdiem: „Ne no maizes vien dzīvo cilvēks, bet no ikviena vārda, kas iznāk no Dieva mutes” mums parāda, ka ir arī citas vajadzības, ne tikai kuņģa piepildīšana.

Arī pārējie divi kārdinājumi ir labi pazīstami. Stāvēt rindās, sastrēgumos vai gaidot pie ārstiem, nereti gribas parādīt, ka esam cienīgāki un spējīgāki par citiem. Kārdinājums uz sevis paaugstināšanu ir pazīstams katram. Svarīgi to atmaskot, apzināties, ka tā ir ļaunā balss un atteikties no tās. Jēzus noraida kārdinājumus, jo labi pazīst sava Tēva balsi, saprot, ka Debesu Tēvs nedod nekādus nosacījumus.

Gavēņa 2. svētdienā tikām aicināti kalnā. Mācekļus Jēzus aicina Tabora kalnā, lai tajā redzētu Dieva godību. Labā vēsts ir tā, ka Dievs katram no mums kādā brīdī sagatavo garīgu piedzīvojumu, lai mēs sajustu Dieva tuvumu un piedzīvotu Viņa maigumu. Tomēr tas ir Dieva režijā. To nevaram paši nopelnīt vai noorganizēt, varam tikai izveidot apstākļus, lai būtu spējīgi sadzirdēt Dieva maigo balsi.

Ar Gavēņa 3. svētdienu Dieva Vārdā pamanām konkrētu cilvēku ceļus pie Dieva. Vispirms tā ir samariešu sieviete, kuru Jēzus satiek pie akas dienas vidū. Jēzus prasa padzerties, bet tālāk runā par dzīvo ūdeni, no kura dzerot cilvēkam nekad neslāpst. Jēzus ir atklāts pret šo sievieti un nosauc lietas istajos vārdos: „Tas, ar kuru tu dzīvo, nav tavs vīrs”, bet uzreiz piedāvā arī citu dzīves alternatīvu – dzīvo ūdeni, žēlastību, jaunu dzīves vīziju, un sieviete atsauca. Tas ir piemērs arī mums – caur patiesību, patiesu atzišanos nonākt jaunā realitātē Dieva tuvumā.

Gavēņa 4. svētdienas Vārds ir par neredzīgo kopš dzimšanas, kurš piedzīvo dziedināšanu. Viss strīds starp Jēzu un farizejiem ir par gaismu – spēju redzēt, spēju pamanīt Dieva darbus savā tuvumā.

Izdziedinātais cilvēks jūt, ka viņa dzīvē ienāk ne tikai parasta gaisma, bet Kristus kā dzīves gaisma, kas dod pilnīgi jaunu dzīves kvalitāti.

Gavēņa 5. svētdiena mūs gatavo Kristus augšāmcelšanās noslēpumam. Dzirdēsim lasījumu par Lācaru, kas kapā guļ ceturto dienu, piedzīvo Jēzus vareno spēku un no kapa iziet atkal dzīvs. Tā ir milzīga Dieva zīme un paša Jēzus augšāmcelšanās pirmtēls. Jēzus skaidri rāda, ka Viņš ir dzīvības Kungs. Viņam ir vara atdot dzīvību un atkal to saņemt. Viņam ir vara arī pār manu dzīvību. Un katrs, kas

Viņam tic, nomirs mūžam.

Gavēņa laikā, mīlie lasītāji, aicinu atsaukties tam, ko sajūtāt savā sirdī, uzsākot šo gavēni. Atsaukties izlasītajam vārdam šajā vai citos rakstos, noklausoties gavēņa sprediķus baznīcā.

Lai Dievs ieliek jūsu sirdīs iekšējo mieru un prieku par gavēņa gandarīšanas darbiem! Un, svinot Lieldienas, lai patiešām izjūtam Kunga klātbūtni un prieku par Jēzus augšāmcelšanos!

**Priesteris
Pēteris Alusiks**

TRĪS SVĒTĀS DIENAS – TRIDUUM

Tuvojoties kristiešu lielākajiem svētkiem – Lieldienām, vairums draudzes cilvēku jau laicīgi vēlas uzzināt Lieldienu dievkalpojumu norises laikus. Paziņojumi tiek publicēti, diemžēl ne vienmēr tie atspoguļo svētku garīgo realitāti.

Virspusēji raugoties sarakstā, kurā minēts Lielās ceturtdienas, Lielās piektdienas, Lieldienu vigīlijas dievkalpojumu sākums, tehniski to uztveram kā trīs atsevišķus dievkalpojumus, bet tā tas nav. Baznīca, pieminot Kristus nāvi pie krusta un svinot Kristus augšāmcelšanos, apzinās garīgās bagātības, ko sevi ietver visi šie notikumi. Tāpēc viens standarta dievkalpojums nevar pilnībā izcelt un ļaut kontemplēt katru svarīgo aspektu. Nevar notikt arī sadalīšana, tāpat kā nevar atdalīt Kristus cilvēcību no Kristus dievišķības. Lai Dieva Dēla nāves un augšāmcelšanās piemiņas sakarā nepazaudētu nevienu no dārgajām pērlēm, Baznīca to atklāj trijās dienās, bet garīgajā dimensijā visu redzam kā vienotu dievkalpojumu, ko latīniski dēvējam par „Triduum”.

Kulminācija, protams, ir Kristus aug-

šāmcelšanās, kuru īpaši svinam Lieldienu vigīlijā un nākamajā rītā – rezurekcijas dievkalpojumā. Tomēr par prieku un gavilēm ir dārgi maksāts, tāpēc Kristus ciešanām un nāvei tiek veltīta Lielā piektdiena, savukārt

Lielā ceturtdiena, kas ievada trīs svētās dienas, veltīta Priesterības un Euharistijas sakramentu iedibināšanas atcerei.

Nav grēks, ja kāds Lielās ceturtdienas vai Lielās piektdienas dievkalpojumā piedalīties nevar. Lieldienas (svētdiena) gan nemainīgi ir obligāti svinami svētki. Baznīca ceļā uz Lieldienu gavilēm aicina pēc iespējas ņemt dalību arī pirmajos divos pieturas punktos, jo, kā jau iepriekš tika minēts – pastāv cieša saikne starp visiem šiem notikumiem. Ielecot tikai priecīgajā “Alleluja”, pastāv risks, ka cilvēks sevi mazliet aplaupā. To labi saprot tie, kas svētceļojumam uz Aglonu kādreiz ir pievienojušies pašās beigās: ieejot Aglonā, protams, ir prieks, tomēr to, kas gājuši piecas, desmit, divdesmit dienas, priekam ir pavisam cits segums.

Dāvis Ozoliņš

LŪGŠANAS CEĻŠ PIE TICĪBAS NOSLĒPUMIEM

Dārgie Kristū, svētceļotāji ceļā uz Debesīm!

Sākumā atcerēsimies, kā vecāki, krustvecāki vai arī pārējie mācīja mūs lūgties, uzrunāt Dievu. Vai tie ieteica mums, pirmkārt, izteikt savam Radītājam pateicību par dzīvi, skaisto pasauli, saņemtajām žēlastībām, vai tomēr vispirms norādīja uz dzīves vajadzībām? Varbūt viņu mācība veda vēl citā virzienā?

Šie jautājumi var palīdzēt labāk iejusties Jēzus Kristus lūgšanā Olivdārzā. Pārbaudot tekstā, redzam, ka Jēzus lūgšana sastāv no diviem elementiem: „Un, nedaudz pagājis uz priekšu, Viņš krita uz sava vaiga, lūdza Dievu un sacīja: „Mans Tēvs, ja tas ir iespējams, tad lai šis bikeris iet man secen, tomēr ne kā es vēlos, bet kā Tu!”” (Mt 26, 39) Dieva Dēls, pirmkārt, lūdz attālināt no sevis rūgto ciešanu bikeri un, otrkārt, izsaka gatavību padoties, pieņemt Mūžīgā un Varenā Tēva vadību.

Pirmā kvalitāte norāda gan uz to, kā cilvēka daba reaģē uz ciešanām un grūtībām, gan uz virzienu, kurā būtu jāievirzās cilvēka cerībai un palīdzības meklēšanai. Tas jāapzinās, lai mēs nedzīvotu ilūzijās, ka, ticot Dievam, pildot Viņa baušļus, dzīves ceļš būt tikai rožu ziedlapiņām klāts. **Ticība nevis izdzēs visas dzīves grūtības, bet palīdz iet tām cauri, pilnveidoties tajās.** Savā grēka ievainotajā dabā cilvēks uzreiz nav par to pārliecināts. Šajā punktā mēs vēlreiz varam pieminēt sv. Pētera tik spontāno reakciju: „Pēteris, ņēmis Viņu (Jēzu) savrup, sāka Viņam aizrādīt, sacīdams: Nost to no Tevis, Kungs! Lai tas ar Tevi nenotiek!” (Mt 16,22)

Tādēļ mums palīdz Jēzus lūgšanas otra kvalitāte, kas ved sirdi tālāk. Tas nepieciešams, jo „miesas gudrība ir naidīga Dievam; tā nepakļaujas Dieva likumam, nedz

tā to spēj.” (Rom 8,7) Balstoties uz savām patiesībām, katrs no mums vairāk vai mazāk tomēr vēlēšies izvairīties no ciešanām vai meklēs glābiņu sev zināmā vai sevis izdomātā veidā. Tādēļ Dieva Vārds daudzkārt „ieliek galvā” un formē, lai beidzot apliecinātu: „Asīrija neglābs mūs, zirgos mēs nejāsim, mēs vairs neteiksim: mūsu Dievs! – par to, ko paši taisījuši!”

(Os 14,4) Citiem vārdiem sakot,

Jēzus lūgšana māca mums **atmest viltus glābiņus un ļaut Dievam būt Dievam, kas mūs pestī!** Šādu virzienu atrodam, piemēram, skaistajā Psalmā: „Es paceļu acis pret kalniem – no kurienes nāks man palīdzība?

Mana palīdzība no Kunga, kurš radījis debesis un zemi.” (Ps 121,1-2) vai Esteres lūgšanā: “Mans Kungs, kas esi mūsu vienīgais Valdnieks! Palīdz man, es esmu viena, un man nav cita palīga kā vienīgi tu, jo briesmas man ir tuvu.” (Esteres grāmata no Septuagintas 28 jeb C, 11)

Cik gan reīzu mums bija un būs jāpiedzīvo vilšanās tajos, kuros meklējām glābiņu, lai saprastu, ka patvērums Dievā „darbojas”? Uz to brīnīšķīgi norāda Vēstule ebrejiem: „Savās miesīgajās dienās Viņš (Jēzus Kristus), skaļi saukdams, ar asarām raidīja lūgšanas un pārlūgumus Tam, kas Viņu spēja izglābt no nāves. Savas godbijības dēļ Viņš tika uzklaustīts.” (Ebr 5,7) Tādēļ, iedziļinoties Dieva Jēra lūgšanas vārdos, **mēs tajos atrodam tiesības atsaukties pie Dieva varenības un žēlsirdības!** Šķiet, tik elementāri, tomēr dzīvē daudzreiz redzams, ka kavējam ar palīdzības meklēšanu, negribot apgrūtināt nedz Dievu, nedz cilvēkus. Savā priesterībā to skaidri esmu redzējis, piemēram, cilvēka stājā, ka Svētās Mises nodomu par sevi vai ģimeni viņš vēlas pasūtīt tikai kādu lielu briesmu apstākļos. Bet vai tad bērns skrien pie sava

tēva tikai tad, kad suns norauj viņam roku? Vai tomēr meklē tēva roku un aizsardzību jau tad, kad tālumā dzirdama agresīva dzīvnieka uzbrūkošā skaņa?

Pieminēsim vēl vienu lietu. Veids, kā mūsu Pestītājs pirms savām ciešanām runā ar Debesu Tēvu, kļūst par piemēru tam, ka visiem zināmā **lūgšana „Tēvs mūsu, kas esi Debesis” nav tikai tukša formula. Tā vieno ar dzīvo Personu – Dievu un liek mums ar Viņu sadarboties.** Te īpašu akcentu jāliek uz vārdiem no Olivdārza: „Mans Tēvs, tomēr ne kā es vēlos, bet kā Tu!”, lai skaidrāk saprastu, ka tajā nenotiek kāda nejaušība, akla liktens sakrītība. Jēzus par to, kas Viņu gaida – par šo rūgto „stundu”, kurā cietīs par pasaules grēkiem, skaidri zināja iepriekš. Reiz Kānā Viņš teica savai Mātei Marijai: „Vēl mana stunda nav nākusi!” (J 2,4) Tagad šī stunda ir klāt, un Dieva Dēls, vērsoties pie sava Tēva, izsaka gatavību atdot savu dzīvību. Kā Viņš to skaidroja vienā no mācībām, te svarīgs ir lēmums, caur kuru visspēcīgāk izpaudīsies mīlestība: „Nav nevienam lielākas mīlestības par to, ja kāds atdod savu dzīvību par saviem draugiem.” (J 15,13) Tātad varam konstatēt, ka īsta lūgšana ved pie pareiza lēmuma, tā pārtop par patiesu mīlestību.

Olivdārza situāciju savā veidā vēl vairāk saasina Jēzus pavēle un paskaidrojums: „Celieties, iesim! Lūk, kas mani nodos, jau ir tuvu klāt!” (Mk 14,42) Uz šo apstākļu fona izdzirdam Psalmu vārdus: “Pat mans labvēlis, uz kuru paļāvos, kas ēda manu maizi, nu ceļ pret mani papēdi!” (Ps 41,10) un „Nevis pretinieks paļā mani, bet tu tas esi, cilvēk, mans līdzinieks, mans tuvākais un mans biedrs, ar kuru mēs jauki runājāmies, Dieva namā mēs gājām pūlī!” (Ps 55, 13a.14-15) Uz šī pamata var teikt, ka **lūgšana gatavo ieešanu ciešanās un dod spēku tās pārvarēt.**

Ak, cik liela Dieva žēlastība beidzot ir vajadzīga, lai mēs patiesi lūgtos, nevis snaustu, kā toreiz apustuļi (sal. Mt 26,40.43) vai līgava no „Dziesmu dziesmas” (sal. Dz 5,1-6). Lai Dievs palīdz mums šādās „stundās” būt vienmēr nomodā, jo tad var notikt īsta mīlestības apmaiņa. Tad arī mūsu ciešanu nakts var tapt par līdzīgām tai, par kuru Baznīca dzied Lieldienu slavas himnā: „Ak, patiesi svētīgā nakts, kurā apvienojas zeme un debesis...”

Vai mēs steigsimies ieiet un pieņemt šādu ticības noslēpumu?

Lai Dievs mūs svētī: †

**Pāvils Kamola,
priesteris**

BĪSKAPI AICINA DIEVKALPOJUMOS PIEDALĪTIES NEKLĀTIENĒ

Sekojojot līdzī aktuālajai notikumam virzībai mūsu valstī un lai ierobežotu COVID-19 izplatību, Romas katoļu Baznīcas Latvijā Bīskapu konference publicējusi paziņojumu saistībā ar dalību Svētajās Misēs:

„Dārgie Kristum ticīgie! 14. martā valdība ir nolēmusi būtiski ierobežot jebkādu pasākumu rīkošanu, tai skaitā, pulcēšanos reliģiskās darbības veikšanai. Šis lēmums nozīmē, ka ticīgās tautas līdzdalība svētdienas un darbdienas dievkalpojumos līdz nākamajiem rīkojumiem būs iespējama ne-

klātienē. To nodrošinās “Radio Marija Latvija”, “Latgales radio” vai citi saziņas līdzekļi. Lūdzam izmantot šo iespēju un ņemt daļību dievkalpojumos, paliekot mājās. Dievnami būs atvērti individuālai lūgšanai.”

Tā kā garīdznieku uzdevums ir nodrošināt dvēseles aprūpi šajos jaunajos, ekstremālajos apstākļos, priesteri, ja tas nepieciešams, centīsies nodrošināt gan grēksūdzes iespēju, gan individuālu Komunijas pieņemšanas iespēju, gan slimnieku sakramentu.

UZTICĒTIES DIEVA ŽĒLASTĪBAI

Alūksnes Svētā Bonifācija Romas katoļu baznīcas ilggadējā draudzes locekle **Klāra Zālite** (attēlā) dzimusi 1946. gada 21. martā tālajā Krasnojarskas novadā. Viņas vecvecāki tika izsūtīti uz Sibīriju, un Klāras mamma tur satika savu topošo vīru. Ķimenei Latvijā izdevās atgriezties 1956. gadā, kad Klārai bija 10 gadi. „Atbraucot uz Latviju mūs pieņēma mammas brālis, kurš dzīvoja Iecavā,” stāsta Klāra.

Viņa tika nokristīta Bauskas katoļu baznīcā, jo tā atradās vistuvāk. „Mani vecāki un vecvecāki bija ticīgi. Vecmamma no mazām dienām mācīja skaitīt pātarīņus. Kad 1959. gadā kristījās, tas bija jādara slepeni, jo

priesterus vajāja.” Klārai ļoti patīcis iet uz baznīcu, un reiz, kad skolā bija Jaungada eglītes mēģinājums, kas iekrita Ziemassvētku vakarā, viņa pēc mēģinājuma skrēja divus kilometrus līdz mājām, lai tikai paspētu uz dievkalpojumu. Vēlāk ticība, lai arī sirdī bija spēcīga, apstākļu dēļ neparādījās. Skolas laikā Klāra bija pioniere, komjauniete, baznīcā iet atturējās.

Uz Alūksni 1967. gadā Klāru atveda mīlestība. Studējot ķīmiju Rīgas Politehniskajā institūtā, viņa kopmītnēs iepazinās ar Pēteri Zāliti – radiotehnoloģijas studentu no Alūksnes. Alūksnē Klāra sākotnēji apmeklēja luterāņu draudzi, jo nebija dzirdējusi par katoļu kopienas. Tolaik Alūksnē vēl nebija uzcelts katoļu dievnams. „1994. gadā vietējā avīzē izlasīju ziņu, ka katoļu draudze pulcējas valdības mājā un nolēmu pievienoties. Atceros, ka atnācu ar

vecu lūgšanu grāmatu vecajā drukā. Tā iesākās mans ceļš Alūksnes katoļu draudzē.”

2001. gada 15. jūlijā tika iesvētīta Svētā Bonifācija Alūksnes Romas katoļu baznīca, un neilgi pēc tam Klāra sāka kalpot baznīcas grāmatu stendā. Draudzes locekļi tur vienmēr sastapa Klāru vai viņas palidzi Bernardi, kurai aprīlī apritēs 94 gadi. „2001. gada novembrī uz baznīcu atbrauca Marijas leģiona māsas no Svētā Franciska baznīcas, un kopš tā laika kalpoju arī Marijas leģionā,” atklāj Klāra. „Visiem, kuri dzīvē iet caur grūtībām, iesaku paļauties uz Dieva žēlastību, jo Viņš nekad

nepametīs! Jā, reizēm Dievs ļauj paslidēt, arī šaubīties, pat svēto dzīvēs bijuši šādi posmi, taču mums jāpaliek uzticīgiem Dieva žēlastībai, kas parāda, cik ļoti Viņš mūs mil.”

Gadiem ejot, Klāras ticības līmenis ir kāpis aizvien augstāk. „Ir bijuši kritiēni, taču Dievs vienmēr iedod žēlsirdīgo roku. Posmos, kad uz baznīcu negāju, grūtajos brīžos lūdzu Dievmāmiņu un lūdzu tik ilgi, kamēr sajutu, ka lūgšana līdz viņai aiziet.” 1998. gadā Klāra ar vīru laulājās baznīcā un pirms tam bija pie savas pirmās grēksūdzes. „Visām grūtībām, caur kurām ejam, palīdz Dieva žēlastība. Ir tikai nemitīgi jālūdzas. Arī ticību var dot tikai pats Dievs. Viņš vienmēr izpilda to, ko ir apsolījis,” dzīvu pārliecību pauž Klāra.

Diāna Lozko

MANS BRAUCIENS UZ VĪRU KONFERENCI AGLONĀ

Sākšu ar to, kā nonācu baznīcā. Ticība Dievam manī bijusi visu dzīvi un arī baznīcā pa reizei iegriezās, taču uzskatīju, ka tā man nav nepieciešama. Līdz Jēzus atnāca pats un aizveda mani uz baznīcu. Tas notika tā, ka mana sieva uzsāka mācības Alfa kursā un 2017. gada 6. janvārī pieņēma kristību. Viņa gribēja, lai piedalos kristību notikumā. Kaut intereses nebija, tomēr aizbraucu viņai līdz. Šo dienu var uzskatīt arī par manu piedzimšanu Kristū. Tūlīt pēc kristībām klostermāsas, kas kalpoja mūsu baznīcā, ierosināja salaulāties arī Dieva priekšā. Mēs vilcinājāmies un iznāca tā, ka klostermāsas tika pārceļtas uz citu vietu, un iespējamā laulāšanās palika mūsu pašu ziņā. Laikam ejot, sākām apmeklēt baznīcu arvien biežāk. Un tad Jēzus mūs apdāvināja. Man bija divi lieli netikumi, no kuriem vienā dienā bez īpašas piepūles spēju atbrīvoties. Pēc nepilna gada atgriezāmies pie domas par laulību. Priesteris Andžejs mūs nosūtīja mācībā uz Alūksni pie priesteri Ingara, un 2018. gada Pūpolu svētdienā salaulājāmies, kļūstot pilntiesīgi kristieši.

Par Sv. Jāzepa vīru darbošanos pa ausu galam biju dzirdējis un zināju, ka daži no mūsu draudzes tajā piedalās. Tā kā mans baznīcā gājēja stāžs nebija liels, uzskatīju sevi par nenobriedušu, lai tur būtu. Kad draudzes mājaslapā pamanīju afišu par pasākumu Aglonā, sāku domāt, ka vajadzētu to apmeklēt. Darba dēļ visas trīs dienas tur būt nevarēju, tāpēc domu tomēr atmetu. Tad sieva teica, lai braucu kaut vienu dienu!

Agrā rītā aizbraucu no mājas, noskaņojums bija nedaudz satraukts. Zemapziņā priecājos, pats isti nesaprotot, par ko, un sāku lūgties Rožukroni. Kad sestdienai

paredzēto daļu biju noskaitījis, sevi sajutu vēl lielāku prieku. Laikam Jēzus rokas pieskāriens... Atkāpei atkal neliels stāsts par pagājušā gada notikumiem 11. februārī, Lurdas Dievmātes svētkos. Todien bija jābrauc inventarizēt mežu (tas ir mans pamatdarbs) netālu no Ezerniekiem, Dagdas novadā. Aizbraucot pie objekta, kaut kas iekšēji teica, lai braucu uz Aglonu. Nesaprotot kāpēc, devos ceļā. Aglonā, kā parasti, vispirms devos augšā pie Sv. Marijas altāra izlūgt žēlastību, bet skatos – lejā tauta pulcējas uz Misi. Nolēmu piedalīties un tikai tās laikā sapratu, ka piedalos Lurdas Dievmātes svētkos!

Iebraucot Aglonas bazilikā šoreiz, pie reģistrācijas sastapu vēl divus gulbeniešus. Kopumā bijām 150 vīri, klausījāmies lekcijas. Lielu iespaidu atstāja slavēšana mūzikas pavadībā. Kad piedalās tāds skaits vīru, tas ir vareni! Lekcijas bija par lūgšanu, piedošanu un lūgšanu mēlēs, lai Svētais Gars nāk mūsos. Tas man bija jaunums. Bija individuāla Rožukrona lūgšana un aizlūgumi. Sv. Misi celebrēja pats biskaps Bulis. Protams, vēl arī garšīgās maltītes, iespēja iepazīties un aprunāties citam ar citu. Pilnīgi nejausi iepazīties ar vecāku vīru no Aglonas, kurš apjautājās par Sv. Filomenas liturģiju mūsu baznīcā un stāstīja, ka gatavojas to apmeklēt. Problēma esot ar naktsmājām, jo viņam nav sava auto. Kad apsolīju izguldīt, viņš jutās pacīlāts.

Nejausi dzirdēju sarunu starp vietējām sievietēm. Arī viņas bija piedalījušās Sv. Misē. Viena sacīja, ka Latvijā patiešām vēl ir isti vīrieši, bet otra atbildēja, ka tā ir īsta armija, Dieva armija! Jutos lepns, ka pie šī spēka arī es tagad piederu.

**Ainārs Kukojs,
ceļa meklētājs pie Dieva**

KARMELA KLUSUMA REKOLEKCIJAS AGLONĀ

Trīs februāra dienas Aglonas bazilikā notika Karmela garīguma rekolekcijas. Uz tām devās četri Madonas draudzes pārstāvji. Rekolekcijas vadīja priesteris Daumants Abrickis un māsa Sofija, slavēšanas garu 52 dalībniekos uzturēja māsa Stefana. Noslēgumā izteiktās atziņas pēc sātīgajām konferencēm, lūgšanām un klusumā pavadītā laika bija spēcīgas, kaut ļoti dažādas. Lūk, Gunāra Jaujenika paustais: – Svētdienas vakarā biju jau noguris un domāju – nekad vairs.

Pārāk gari likās ceļojumi pa Rakstiem un iemidziņošs bija priestera stāsts. Vien „Terēzītes lifts” pēc adorācijas lika sirdij bīstami sisties. Pirmdien pamodos dzirdot: „Mierīgu un klusu es darīju savu dvēseli” – redzēju māsas (teiktu – mātes) Sofijas mīlošo skatienu. Dzerot rīta kafiju, dzirdēju māsas Stefanas eņģeļa balsi: „Ienāc Tu ar savu godību šai namā!” un cilvēkmīlestības pielieto priestera Daumanta stāstu par Māzās Terēzītes lūgšanu.

Bija noticis.

Inese Elsiņa

TIKŠANĀS KRISTUS KARAĻA DRAUDZĒ

19. februārī Madonas katoļu draudzes seniori kopā ar priesteri Māri devās ceļā uz Cēsīm. Ceļojuma mērķis – apmeklēt dievkalpojumu Cēsu katoļu baznīcā, kas tāpat kā mūsējā nes Kristus Karaļa vārdu. Vēlējāmie sastapt priesteri Ronaldu Melkeru, kurš pirms pāris gadiem kalpoja Madonā, un redzēt pārmaiņas baznīcā.

Visus pārsteidza dievnama mūsdienīgais veidols. Tas šķita tik gaišs un plašs, īpaši liturģiskajam laikam atbilstošā zaļi izgaismotā altāra siena. Vēlāk noskaidrojām, ka sienas apgaismojums mainās, gavēņa laikā tas ir violets.

Sv. Misē priesteris Ronalds aicināja būt Vārda pildītājiem, nevis klausītājiem vien, jo darba darītāji saņem svētību (sal. Jk1, 19-25). Kopējo lūgšanu vadīja viens no Latvijas visvecākajiem priesteriem –

Bernards Kublinskis (dz. 1931).

Vēlāk senioru tradicionālajās brokastīs ritēja daudz interesantu sarunu, kā Dievs darbojas un palīdz draudzes ikdienā. Pr. Ronalds atklāja, ka baznīcas atjaunošanā nākuši palīgā cilvēki arī no citām konfesijām. Pieminēja, ka jauniegūtie baznīcas krēslī rosināja būt atvērtākiem citam pret citu. Pieņemot priestera ideju Mises laikā ikreiz apspēties citā krēslā, draudzes pārstāvji veica šo kustību un pēkšņi ieraudzīja līdz šim pat nepamanītus skatpunktus un cilvēkus.

Noslēgumā visus uzrunāja kristīgā dzejniece Eva Lakša-Dortāne un draudzes pārstāve Vera Kalniņa. Ceram ar viņām tikties Madonā, lai kristīgajai dzejai pievērstos vairāk.

Emilija Lietaviete

SVEICIENS NO MARIJAS SKOLAS MĀJAS JAUNAGLONĀ!

Pārceļoties pāri tiltiem Aiviekstes upes austrumu krastā, kur tagad dzīvoju, esam Latgalē. Latvijas vēsturiskajā novadā, kur senču dzimtu vai radu saknes vai pusei Latvijas pamatiedzīvotāju! Ir tiešām vērts doties šurp, lai no jauna sev atklātu mūsu zemes skaistumu un tautas spēkavotus. Latgale pacietīgi gaida. Tā ir vieta, kas pirmā ik dienas sagaida uzaustam Latvijas sauli!

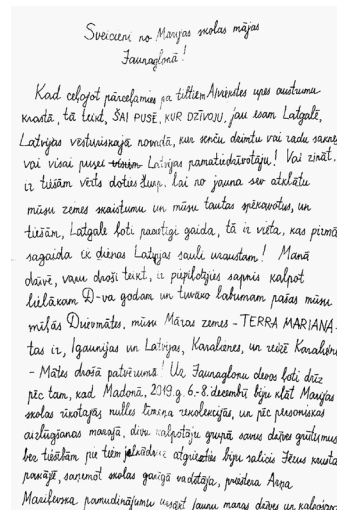
Manā dzīvē te piepildījies sapnis kalpot lielākam Dieva godam un tuvāko labumam. Mīļās Dievmātes, mūsu Māras zemes – TERRA MARIANA – Karalienes, mūsu Māras zemes – TERRA MARIANA – Karalienes drošā patvērumā!

Uz Jaunaglonu devos pēc tam, kad Madonā apmeklēju Marijas skolas rīkotās rekolekcijas. Pēc aizlūgšanas mazajā grupā savus dzīves grūtumus bez tiesībām pie tiem jel

kādreiz atgriezties biju salicis Jēzus krusta pakājē. Tad arī saņēmu skolas garīgā vadītāja, priestera Arņa pamudinājumu uzsākt

jaunu dzīves un kalpošanas posmu Jaunaglonā. Kopš 2019. gada 24. decembra esmu šeit. Man uzticēts lūgties par atkarībās sirgstošiem cilvēkiem rehabilitācijas centros. To apguvu jau Madonas draudzē, kad 2015. gadā pievienojos Bezvainīgās Jaunavas Marijas māsu kalpoņu koordinētajai lūgšanu grupai. Tāpat man uzticēti atbildīgā bibliotekāra pienākumi, tā ka Jaunaglonā par garlaicību nesūdzos. Saskaņīgi dzīvojam draudzīgā brāļu un māsu kopienā. Tiem, kam interesē uzzināt par Marijas skolas māju sīkāk, noderēs apjomīgs informācijas klāsts evaņģelizācijas žurnālos „Mīliet viens otru!”.

Matīss Dukajskis

PIEDALIES GARĪGAJĀ ADOPCIJĀ ARĪ TU!

Vairākās mūsu dekanāta baznīcās jau izveidojusies tradīcija Kunga pasludināšanas svētkos, 25. martā, Sv. Mises laikā piedāvāt ticīgajiem salikt garīgās adopcijas solījumus. Cilvēks, kurš uzņemas garīgo adopciju, sola, ka deviņus mēnešus lūgsies kāda vēl nedzimuša bērna nodomā, kuram draud nāves briesmas, kā arī to vecāku nodomā, kuri šaubās par vēlmi pieņemt savu vēl nepiedzimušo bērnu.

Garīgās adopcijas Ikdienas lūgšana
Kungs Jēzu, ar Tavas Mātes Marijas aizbildniecību, kura Tevi dzemdēja ar mīlestību, kā arī ar svētā Jāzepa, uzticīgā vīra, aizbildniecību, kurš rūpējās par Tevi pēc piedzimšanas, es lūdzu Tevi šī nedzimušā bērna nodomā, kuru esmu garīgi adoptējis (-usi), bet, kurš atrodas nāves briesmās. Lūdzu, dāvā vecākiem mīlestību un drosmi, lai savu bērnu, kuru Tu viņiem dāvāji, tie atstātu dzīvu. Āmen.

KATEHĒZE LŪGŠANU KAPELAS KALPOTĀJIEM

Gandrīz deviņus gadus Madonas centrā atvērta adorācijas kapela, kur dienu un nakti var sastapt Jēzu Vissvētākajā Sakramentā.

Saprotot, ka katrā kalpojumā mēdzam pagurt, kapelas dežurantiem kā stiprinājums tika piedāvāts priestera Māra Ozoliņa priekšlasījums par iekšējo lūgšanu.

Svētie Raksti atklāj, ka praviets Elijs, Dieva priekšā spēcīgs un uzticams brīnumu darītājs, nonākot nespēkā un bezcerībā, ilgojās nomirt. Dieva eņģelis viņu stiprināja, cauri tuksnesim veda līdz Horeba kalnam. Tur nakti praviets pavādīja alā. Arī mēs savā ticībā nereti piedzīvojam sausumu vai tuksnesi. Nakts alā simbolizē garīgo nakti, caur kuru jāiziet katram. Pārbaudījumi ir šķīstīšanās, jo caur tiem var nomirt mūsu egoisms.

Kristības sakramentā saņemam īpašu žēlastību, kas paceļ dvēseli, lai tā var

komunicēt ar Dievu kā draugs ar draugu. Iekšējā lūgšana ir lūgšana no sirds uz sirdi, tā notiek mūsu iekšējā „tuksnesī”. Tajā svarīgākais ir ticības akts, jo no ticības ejam pie lūgšanas un caur ticību nonākam vienotībā ar Dievu. Sirds skatiens tiek vērsts uz Radītāju, kurš pārdabiskā žēlastībā darbojas mūsos.

Klusā lūgšana prasa darbu, jo tikai praktizējot, mācāmie nepieķerties domām un rūpēm, kas mēģina izvest no šīs lūgšanas. Ja palikt lūgšanā ir grūti, kā palīdzību var izmantot Dieva Vārdu. Iekšējā lūgšana palīdz iet nemitīgās lūgšanas virzienā, kā arī ved uz kontemplāciju, kad Svētais Gars lūdžas mūsos. Tādā veidā palēnām iegūstam briedumu, un ticības uzturēšanai vairs nav tik ļoti vajadzīgas emocijas.

Mārīte Kampāne

BĒRNU DOMAS UN LŪGŠANAS

Gavēņa laikā vaicājām 8–10 gadus veciem svētdienas skolas bērniem – Katrīnai, Mārtiņam, Katrīnai, Sanijai, Reinim, Evelīnai, Sintijai, Madarai, Katei, Esterei, Unai, Gabrielai, Monikai, Krišjānim, Domenikam – apdomāt divus jautājumus. Lūk, bērnu atbildes!

Ko tu lūgtu Dievam Lieldienās?

Es lūgtu, lai Viņš pasargā mani no kārdinājumiem. Lai vairāk ar ģimeni varu būt kopā. Es lūgtu, lai labi mācītos. Mīlestību. Lai mums ģimenei būtu labi. Es lūgtu labu garastāvokli. Krāsot olas ar ģimeni visiem kopā, lai šī diena ir saulaina. Es lūgtu Lieldienās zaķi un olas. Lai būtu jauki cilvēki un lai klasesbiedri neapsaukātos. Es gribētu kaut ko labu. Lai nebūtu neviena ne-

laimīgā. Lai mēs ar ģimeni visi būtu kopā. Lai es redzu Jēzu, lai visi būtu mīļi. Es lūgtu Dievam mīlestību. Lai mana māsa būtu priecīga.

Ko tu Lieldienās novēlētu Dievam?

Es novēlētu, lai Viņam vairāk uzticētos. Lai labi iet dzīvē. Lai Viņam būtu priecīgas Lieldienas. Lai Dievs palīdz visiem cilvēkiem. Tie, kuri netic, lai sāk ticēt. Lai mēs klausītu Dievu! Daudz laika ar sevi un atpūtu. Lai Viņš Lieldienās ir ar mani. Jaukas Lieldienas! Lai Dievs būtu ļoti jauks. Lai visi cilvēki parunātos ar Dievu. Lai visi Viņu mīl un tic Viņam. Es Dievam novēlētu mīlestību. Es lūgtu veiksmi. Lai visi būtu priecīgi.

Bērnus uzrunāja Palmira Gailite

PLĀVIŅU DRAUDZI APCIEMO VIESIS NO INDONĒZIJAS

14. februārī Plāviņu katoļu draudzi apciemoja īpašs viesis – priesteris Francisko Kapu SVD (attēlā) no Indonēzijas. Svētājā Misē viņš mūs uzrunāja, atklājot tēmu „Lūgšana un tās iedarbība”. Priesteris pieminēja misionāru tēvu Vojenčiaku, kurš 42 gadus kalpoja Flores salā Indonēzijā un pēc gara un postoša sausuma bija izlūdzis no Dieva lietu. Tā bija Dieva zīme, pēc kuras daudzi vietējie novērsās no vēlmes upurēt pagānu dieviem un pievērsās kristietībai.

Pēc Svētās Mises draudzes vakara ietvaros pr. Francisko parādīja bildes no savas

dzimtenes, īpaši foto, kā izskatās nozīmīgas baznīcas un diskutēja, atbildēja uz jautājumiem, pat nodziedāja dziesmu indonēziešu valodā. Noskatījāties īsfilmu par tēva Vojenčiaka darbību Indonēzijā, kas daudziem no mums palīdzēja vēl labāk izprast misijas realitāti.

Ar pateicību, labiem vēlējumiem un dāvanām atvadījāties un apņēmāties turpmāk uzturēt vienotību lūgšanā arī priestera Francisko un viņa dzimtenes nodomā.

Pēteris Alusiks, Plāviņu draudzes prāvests

KULTŪRAS NOTIKUMS „BAZNĪCU NAKTS”

Šogad kristīgās kultūras notikums „Baznīcu nakts” turpinās vienot baznīcas Latvijā un ārpus tās, apmeklētājiem durvis verot sestdienas, 30. maija, vakarā. Šogad pasākumu kuplinās akcija „Apceļosim baznīcas”, kas interesentus aicinās doties uz dievnamiem jau no pulksten 12. Iecerēts, ka akcija „Apceļosim baznīcas” paplašinās ierasto „Baznīcu nakts” notikumu programmu, ļaujot apmeklētājiem dienas laikā apceļot vairākus dievnamus dažādās pilsētās. Tradicionālā „Baznīcu nakts” kultūras programma sāksies pulksten 18 un ilgs līdz pusnaktij.

Akcijas ietvaros pasākuma viesi varēs ne tikai iepazīt baznīcu daudzveidīgo kultūras mantojumu, bet arī piedalīties vērtīgu balvu izlozē. Pēc līdzības ar citiem

kultūras notikumiem – apmeklētājiem būs iespēja sakrāt apmeklējuma zīmodziņus, lai piedalītos balvu izlozē, ko organizē nodibinājums „Baznīcu nakts fonds”.

Jāuzsver, ka šogad „Baznīcu nakts” notikumu caurvīs kopīga tēma „Dieva stāsts”, kas aicinās domāt, kas esmu es pats un kāda ir mana vieta un loma Dieva stāstā.

Madonas dekanāta draudzes „Baznīcu nakts” kultūras notikumu plāno aizvadīt kopā. Ikvienas draudzes loceklis tiek gaidīts uz ekumenisku slavēšanu, kas 30. maijā pulksten

18 sāksies Madonā, Saieta laukumā. Plašāk par iecerēto programmu – izdevuma „Kāpt kalnā” aprīļa numurā.

Inese Elsiņa

LURDA UN MEDŽUGORJE FOTOGRAFĪJĀS

Madonas katoļu draudzes mājā skatāma foto izstāde, kurā izlikta tēva un dēla – **Agra un Dāvja Veckalniņu** – fotogrāfijas no ceļojumiem uz svētvietām.

– Fotogrāfijās fiksēts ceļojums, kuru pagājušajā vasarā veicu no Latvijas līdz Spānijai, – atklāj Dāvis. – Viens no galvenajiem pieturpunktiem bija Lurda Francijā (attēlā), kur 1858. gadā meitenei Bernadetei Subirū parādījās Jaunava Marija. Braucu ar moci, un, kad atklājās Lurda, pārņēma milzīgs „Wau” – šai vietā pēkšņi iznira arī Pireneju kalni. Diena bija apmākusies, bet, iebraucot Lurdā, uzspīdēja saule, pavērsās skats uz baltajām kalnu galotnēm – tik iespaidīgi! Piedalījos Misē, sarokojos un Dieva mieru novēlēju dažādas ādas krāsas cilvēkiem. Baznīca bija pārpildīta. Uz Lurdu

dodas tūkstošiem slimo. Dziednieciskais avotiņš, Krusta ceļš – izstaigāju arī tos.

Jautāts, vai svētvietā izjuta ko īpašu, Dāvis atklāja: – Lurdā ilgi meklēju viesnīcu, kur droši atstāt moci. Kad beidzot to atradu, bija miers. No rīta meklēju braucamā atslēgas, un nekādi nevarēju atrast. Izvaidiju viesnīcu – nekur to nebija. Nogāju lejā un skatos – atslēgas palikušas aizdedzē, kur visu nakti mani gaidījušas.

Šogad Dāvis vēlas aizceļot uz Medžugorji – svētvietu, kuru pirms pieciem gadiem apmeklēja un izstādē atklāj viņa tēvs Agris. Medžugorje ir pilsēta Bosnijā un Hercegovinā, kur 1981. gadā parādījās Vissvētākā Jaunava Marija. Kopš tā brīža ik dienas šo vietu apmeklē tūkstošiem svētcēlnieku.

Inese Elsiņa

EVANĢELIZĒT PALĪDZ LUBĀNAS DRAUDZES KORIS

„Mūzika ir svarīgs evaņģelizācijas līdzeklis. Tas ir instruments, ar kuru varam sasniegt visu bez tulkojuma nepieciešamības,” – teicis monsinjors Marko Frizina.

Šo viedo vārdu patiesumu apstiprina Lubānas katoļu baznīcas kora dziedājums – daudzbalss, sirsnīgs, niansēts, tāds, kas skar ikvienu sirdi. Svētku reizēs skan arī latīņu teksti. Vijoles un pūšaminstrumentu pavadījumā tas rada neaprakstāmu Dieva klātbūtnes izjūtu. Tad vairs neeksistē apkārtējā vide, skaņas apņēm

un glāsta, tu esi iekšā brīnumā. Ne velti draudzes locekļi mēdz lepoties – mūsu koris ir viens no labākajiem baznīcas koriem Latvijā! Un par to jāpateicas mūsu mīļajai ērģelniecei Inārai – talantīgai mūziķei ar nesavtīgu un jutīgu mākslinieces dvēseli. Jau trīsdesmit piecus gadus Ināra satur kopā un bez atlidzības vada šo kori.

Prieks, ka draudzē gan lūgšanu brīžos, gan draudzīgos saietos valda labestības caurausta gaisotne.

Olga, Rita, Evalds

KALPOŠANA OTRAM APRŪPES CENTRĀ

Gadās, ka tevi sirdī kāds uzrunā – tev tas jādara! Tas ir Svētā Gara pamudinājums. Bija brīži, kad nebija naudas, lai tiktu līdz aprūpes centram. Tad teicu:

– Dievs, ja tā ir Tava griba, es līdz turieni nokļūšu! Tādās reizēs noliec brīnumi – uzrodas, piemēram, kaimiņi, kas gatavi aizvest. Tā nonācu Daukstu aprūpes centrā. Pirmajā reizē bija neziņa, kā tur uzņems, kā rīkoties...

Man patik lasīt Dieva Vārdu, dziedāt Dievam par godu. Un kad sirmgalvji aprūpes centrā ir pateicīgi – priesteris vada Svēto Misi, mēs piekalpojam, tas iepriecina visus. Pēc Mises viņi nāk pretī atplestām rokām, lai apskautu – Dieva mīlestība uzrunā ikvienu.

Priesteris Pāvils māca – paskaties apkārt un tu vienmēr ieraudzīsi cilvēku, kuram vajadzīga tava palīdzība! Gadās,

ka sirdī tiec mudināts – tev jāpiezvana cilvēkam aprūpes centrā! Un sazvanītais apstiprina, ka ļoti gaidījis šo zvanu.

Sāpīgi redzēt cilvēkus, kuri nepieņem

mīlestību. Reiz sastapos ar sievieti, kas norobežojās, aizbaidinoties, ka ir no citas konfesijas. Ar varu dalīties mīlestībā nav iespējams, katram ir brīvā griba. Varbūt grēks neļauj atvērties un nospiež sirdi? Varbūt aizvainojums, atteikšanās piedot? Iespējams, dzīvē bijis pārāk maz mīlestības, un cilvēks ietērpies tādās kā bruņās? Bet varbūt tā ir lepība un augstprātība.

Pateiksimies Dievam par ikvienu mirkli, kas mums dots! Sāksim dienu ar domām, ka varam kādam palīdzēt. Ari es būšu pateicīga, ja par mani aizlūgs. Tā mēs cits citu stiprinām, iedrošinām, augam.

**Veneranda Šulja,
Diānas Lozko foto**

DĀRGIE EIROPAS BRĀĻI UN MĀSAS!

Šajā grūtajā laikā, kad mūs pārbauda vīrusa “Covid-19” pandēmija, pacelsim savu lūgšanu Dievam pēc palīdzības, mierinājuma un glābšanas!

Dievs, mūsu Tēvs, pasaules Radītāj, visvarenais, žēlsirdīgais, Tu mīlestībā pret mums sūtīji Savu Dēlu pasaulē kā mūsu dvēseļu un ķermeņu ārstu. Uzlūko Savus bērnus, kuri šajā grūtajā apjukuma un bailu pilnajā laikā daudzus Eiropas un pasaules reģionos vērsās pie Tevis, meklējot spēku, glābšanu un mierinājumu! At-

brīvo mūs no slimības un bailēm, dziedini mūsu slimos, mierini viņu ģimenes, dāvā gudrību mūsu valdībai, enerģiju un atlīdzību mūsu ārstiem, medmāsām un brīvprātīgajiem, mūžīgo mieru mirušajiem. Neatstāj mūs pārbaudījumu brīdī, bet atpesti mūs no ļauna. Mēs to Tev lūdzam, kurš ar Dēlu un Svēto Garu dzīvo un valdi no mūžības mūžībā. Āmen. Marija, veselības un cerības Māte, lūdz par mums!

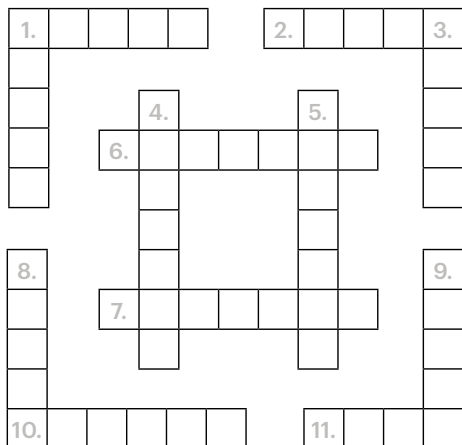
**Eiropas katoļu bīskapu
konferences vadītāji**

LĪDZĪBA PAR PAZUDUŠO DĒLU

Lasītāj, mums katram ir zināma līdzība ar pazudušo dēlu, par kuru lasām Svēta-
rakstos.

Ceru, ka šis uzdevums īpašas grūtības nesagādās. Palīdzību var meklēt Lūkas evaņģēlija 15. nodaļas norādītajos pan-
tos.

Horizontāli:

1. Kur pazudušais dēls atgriezās?
2. Kam jaunākais dēls lūdza savu man-
tas daļu? (15;12)
6. “Dēls bija pazudis un ir atkal...”
(15;32)
7. Ko tēvs saka par savu dēlu, kāds tas
bija? (15;24)
10. Ko tēvs darīja, kad iztālēm ierau-
dzija savu pazudušo dēlu? (15;20)
11. Ko tēvs lika nokaut svinībām par
godu dēla atnākšanai? (15;23)

Vertikāli:

1. Ko tēvs saka vecākajam dēlam, kāds
bija viņa brālis? (15;32)
3. Kā netrūka tēva algādžiem? (15;17)
4. Pie kā nonāca pazudušais dēls, kad
tam nebija ko ēst? (15;17)
5. Sinonīms vārdam “atceļojis”.
8. Ko tēvs saka par savu dēlu, kāds tas
bija, kad atgriezās mājās? (15;24)
9. Ko jaunākais dēls lūdza tēvam, lai
tas sadala starp brāļiem? (15;12)

LITURĢISKĀS MŪZIKAS DARBNĪCAS LIEPĀJĀ

Šovasar no 29. jūnija līdz 4. jūlijam
atkal būs iespēja dziedāt Liepājā poļu
komponista un diriģenta Pāvela Bem-
beneka vadībā. Izdziedāsim viņa
dziesmas latviešu valodā, un, tā
kā, iespējams, uz darbnīcām
atbrauks draugi no citām val-
stīm, dažas dziesmas dziedā-
sim latīniski. Pieteikšanos plā-
nots uzsākt pēc Lieldienām.

Šogad darbnīcu sākums plā-
nots 29. jūnija vakarā ar Svēto Misi
pl. 18.30 Liepājas Sv. Dominika baznīcā,
bet nobeigums būs 4. jūlijā Rīgā, Sv. Fran-
ciska baznīcā ar Svēto Misi un koncertu
pl. 18. Konferences par liturģiju darbnīcu

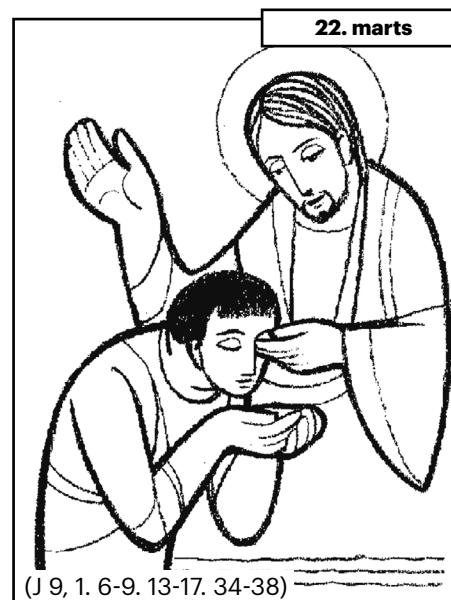

gaitā vadīs tēvs Oskars Jablonskis OP.
Kora dziedātājiem – gan tiem, kas jau stin-
gri izlēmuši piedalīties, gan tiem, kas
vēl ir domāšanas procesā – piedā-
vāju aizbraukt pie jums iepazīs-
tināt ar repertuāru un pamācīt
balsis, lai darbnīcu laikā Liepājā
būtu vieglāk. Šobrīd dziedāša-
nas mēģinājumi sarunāti 7. mai-
jā Madonā, 8. un 9. maijā Gul-
benē. Gaidu uzaicinājumus arī no
citām vietām – vēlams darbdienās,
laika posmā līdz jūnija sākumam. Mans
telefona numurs visiem jautājumiem –
26705843.

Kristine Locika

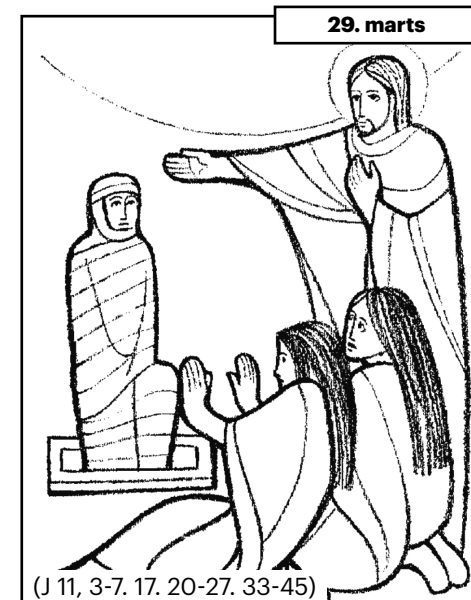

Svētdienas Evaņģēlijs

22. marts

(J 9, 1. 6-9. 13-17. 34-38)

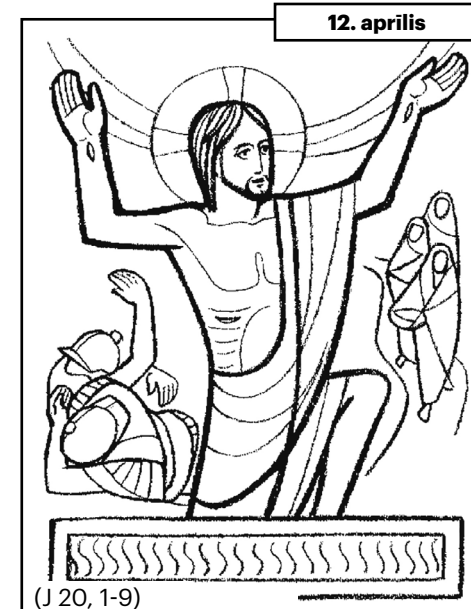
29. marts

(J 11, 3-7. 17. 20-27. 33-45)

5. aprīlis

(Mt 26, 14 - 27, 66)

12. aprīlis

(J 20, 1-9)

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš
(t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes

Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000523546

Gulbenes

Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola
(t. 274 64 820)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Lubānas draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš
(t. 29191335)

Cesvaines

Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš
(t. 29191335)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Pēteris Alusiks
(t. 28470721)

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pēteris Alusiks
(t. 28470721)

Plaviņu

Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pēteris Alusiks
(t. 28470721)

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

LŪGŠANA SVĒTAJAM JĀZEPAM

Svētais Jāzep, kura aizbildniecība ir tik liela, tik stipra, tik ātra Dieva priekšā, es lieku Tevī visas savas vajadzības un vēlēšanās.

Svētais Jāzep, palīdzi man ar savu spēcīgo pārstāvniecību un izlūdz no sava Dievišķā Dēla man visādas gara žēlastības un svētības caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Tā, lai būdams Tavas debesīgās varas ietekmē, es varētu izrādīt mīlošajam Tēvam savu pateicību un cieņas apliecinājumu.

Svētais Jāzep, es nekad nepa-
gursu vērot Tevī un Jēzu, dusošu

Tavās rokās. Es neuzdrikstos tu-
voties, kamēr Viņš atpūšas pie Ta-
vas sirds. Apkamp Viņu no manis
un noskūpsti Viņa apbrīnojamo
Galvu no manis un palūdz, lai
Viņš, savukārt, noskūpstā mani,
kad es ievilkšu savu pēdējo elpu.

Svētais Jāzep, mirstošo aizbil-
dni, lūdz Dievu par mums.

Āmen.

Noskaidri šo lūgšanu 9 dienas
pēc kārtas par jebkuru vajadzību.

Ikdienā noderīgas saites:
„Radio Marija”; katolis.lv; „Kato-
ļu Baznīcas Vēstnesis”.

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri;
Inese Elsiņa, Mārīte Kampāne, Dāvis Ozoliņš,
Diāna Lozko, Nora Kauliņa.

Uz vāka – Diānas Lozko fotogrāfija no pieminētajā ebreju
kapsētā Varšavā.

Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.

Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”.

Viena eksemplāra cena: 0,40 EUR.